

række stillinger i hovedstadsområdet, den nordøstlige del af Sjælland og i visse provinsbyer. Det er på længere sigt ikke holdbart, at tjenestemænd i stor udstrækning må forflyttes fra provinsen til København for at gøre tjeneste. Og alligevel har det været vanskeligt at fastholde arbejdskraften i hovedstadsområdet.

Staten har med andre ord været på vej til ensartede lønninger på en sådan måde, at lønningerne i provinsen som helhed ikke volder konkurrencemæssige vanskeligheder for staten, hvorimod det har været vanskeligt at rekruttere i nogle få dele af landet.

Man kunne også tænke sig udviklingen kørt over i den anden grøft: at staten betalte, hvad vi kan kalde hovedstadslønninger i hele landet. Og jeg har faktisk indtryk af, at det er, hvad en del af modstanderne mod stedtillægsordningen ønsker. Jeg må imidlertid afvise en sådan tanke af to grunde: for det første ville det indebære en merudgift for statskassen på adskillige hundrede mill. kr., og for det andet ville erhvervslivet med rette kunne rette bebrejdelser mod staten for lønføring, hvis statens provinslønninger hævedes med flere tusinde kroner.

Man kan være utilfreds med, at der er disse store lønforskelle på det private arbejdsmarked. Det vil imidlertid være en umulig opgave for staten at bringe denne forskel ud af verden. Men jeg vil da gerne tilføje, at staten — også efter den foreslåede stedtillægsordning — øver en betragtelig modererende indflydelse. Forskellen mellem statens lønninger i hovedstaden og provinsen vil fortsat være adskilligt mindre end på det private arbejdsmarked. Vi må så håbe, at ansættelsesvilkårene vil vise sig at være konkurrencedygtige i hovedstadsområdet — for at de er konkurrencedygtige i provinsen, det viser alle hidtidige erfaringer. — — —

Jeg kan imidlertid godt forstå, at man ikke mindst i provinsen ønsker at have det bedst mulige grundlag for de stedtillægsforskelle, som er nødvendige, og derfor har jeg også fulgt kommissionens henstilling om at tilvejebringe en prisgeografisk undersøgelse, som sammen med en mere differentieret lønstatistik kan danne et egnet grundlag for en dybtgående revision af hele stedtillægsordningen. Danmarks Statistik er anmodet om at gå i gang med den prisgeografiske undersøgelse, og jeg forventer, at opgaven gives høj tidsmæssig prioritet.

Indtil resultaterne af en sådan undersøgelse foreligger, vil stedtillægsordningen uden for hovedstadsområdet, Nordøstsjælland og seks større provinsbyer forblive uændret — idet der dog vil blive indført en dyrtidsreguleringsordning. Det kan i denne forbindelse nævnes, at de nuværende satser har ligget fast siden 1962.“

Ved *1. behandlingen* i folketinget kunne samtlige ordførere for regeringspartierne tilslutte sig principperne i lovforslaget. Også oppositionspartiernes ordførere gav udtryk for tilfredshed med en række nydannelser i lovforslaget, men fandt samtidig, at dette inde-